

Contra el règim del 78

Construir una

ESQUERRA

REVOLUCIONÀRIA

Contra el règim del 78, construir una esquerra revolucionària

Esquerra Revolucionària

La designació de Salvador Illa com a President de la Generalitat, gràcies al suport parlamentari d'ERC i Comuns-Sumar, ha estat rebuda amb una eufòria gens dissimulada per la burgesia catalana i els sectors més perspicaces del gran capital espanyol. L'objectiu d'enterrar el moviment a favor de la república catalana i l'autodeterminació tornant a la clada que imposa el règim del 78, ha fet un pas transcendent.

Un portaveu tan destacat de la classe dominant com és el diari El País no podia ser més clar en descriure el significat que té per a ells aquest canvi de cicle polític i els objectius que han marcat al nou Govern: "Cataluña entierra su revolución. Sobre las cenizas del 'procés', el PSC emerge como el nuevo 'partido del orden' (...) Se abre una nueva etapa cargada de incertidumbres, pero con una certeza: la revuelta independentista de la última década ha tocado al final".*

La tornada del PSC-PSOE a la Generalitat i els seus pactes amb ERC i Junts col·loquen la cirereta a un procés que ha posat en evidència l'oberta traïció de les cúpules d'aquestes últimes formacions a l'impressionant aixecament de masses de l'1 i el 3 d'octubre de 2017 contra el règim del 78 i per la república catalana. Uns dirigents que es van omplir la boca durant anys parlant de sobirania, mandat de l'1-O i independència, mentre a la pràctica restauraven tots els ponts amb el règim monàrquic i la burgesia espanyola, a la qual (especialment en el cas de Junts) els uneixen estrets vincles de classe als que mai no van pensar renunciar.

Quins interessos defensen els dirigents de Junts i ERC?

El paperot del passat 7 d'agost és un bon exemple del que diem i corona la vergonya d'una estratègia que enganya molt pocs. Amb un Puigdemont intervenint sis minuts davant milers de partidaris a Arc de Triomf abans de tornar a Waterloo, tot estava acordat perquè els Mossos, el Govern i el govern central miresin a una altra banda, permetessin la seva fugida i no s'emboliqués l'assumpte de fons: la investidura d'Illa.

Aquesta política exemplifica el cinisme d'uns dirigents que no tenen el menor escrúpol a jugar amb els sentiments de les bases independentistes, recorrent a gestos i escenificacions mentre a la pràctica reconstrueixen el pujolisme. Que no ens vinguin amb contes. Junts no és altra cosa que una eina plenament confiable

de la burgesia catalana. Negociant mesures favorables a aquesta amb PSOE o PP segons convingui, fent seves les mesures més racistes de PP i Vox per marginar i explotar salvatgement els treballadors migrants o votant amb ells al parlament espanyol mantenir les relacions, venda d'armes i negocis amb el règim sionista d'Israel, Junts és una formació que ha demostrat en els fets a quin amo serveix. I òbviament ha instrumentalitzat la repressió de l'Estat com un mitjà per continuar maniobrant i defensant quotes de poder en benefici de la patronal i el capital català.

La mateixa contradicció, entre les paraules i els fets, ha marcat tota l'acció política d'ERC. Les aspiracions de les seves bases i de centenars de milers de votants, que els van fer arribar al Govern esperant que duguessin la lluita per la república catalana endavant i apliquessin polítiques d'esquerres, s'han estavellat contra les concepcions socialdemòcrates dels seus dirigents i un mur de renúncies, pactes amb el PSOE i conciliació amb el règim del 78 que ha desfermat una de les majors crisis de la seva història recent.

Què dir dels Comuns! La força que va néixer de la lluita contra els desnonaments i del 15M, que segons Ada Colau, Pablo Iglesias i altres dirigents arribava per canviar-ho tot, acabar amb la casta, lluitar per la república i el dret a decidir, ha acabat exercint el vergonyós paper de "noi dels encàrrecs" del PSOE, proporcionant a Illa una cobertura d'esquerres per aplicar la seva agenda capitalista.

L'amnistia, l'ofensiva de la dreta espanyolista i les polítiques del govern PSOE-Sumar

Pressionats pel moviment de masses, Pedro Sánchez, Illa i el sector de la burgesia espanyola que hi veu l'única opció per imposar la pau social a Catalunya, van haver de fer concessions polítiques. Aquesta és la raó dels indults i la llei d'amnistia, i sembrar un oblit interessat al seu suport al 155 i a les seves promeses de fer tornar i ficar a la presó Puigdemont.

Cal dir-ho alt i clar: aquestes concessions són producte de la mobilització de milions de persones, que sí que van comprendre que en aquesta batalla pel dret a l'autodeterminació calia donar-ho tot, malgrat la brutal repressió. I tal com assenyalem insistentment des d'Esquerra Revolucionària i el Sindicat d'Estudiants, mentre es mantingui el règim capitalista del 78 totes les concessions i drets democràtics que arrenquem amb la lluita es veuran amenaçats i amputats.

Els fets són tossuts: de tot just 74 persones beneficiades per la llei d'amnistia des de la seva aprovació parlamentària, 54 són policies denunciats per les seves salvatges actuacions repressives. Feta la llei, feta la trampa. Mentre centenars d'activistes represaliats per participar en manifestacions i talls de trànsit, o simplement defensar les urnes l'1-O, continuen pendents de judici o investigació, en molts casos sotmesos a processos on han actuat com a acusació la fiscalia general de l'estat controlada pel PSOE o fins i tot els Governos d'ERC i Junts... els que estan lliures ja són els responsables de baldar-nos a cops als carrers.

Això és precisament el que dona ales a aquests jutges franquistes com Llàrna, els magistrats del Suprem i molts altres més dedicats a buscar qualsevol giragonsa legal que permeti fer saltar pels aires l'amnistia, com ja van fer (en aquest cas amb la inestimable col·laboració del mateix PSOE) amb la llei del "només sí és sí".

Si la "santa aliança" entre PP i Vox, aquest exèrcit d'energúmens amb toga i la caverna mediàtica que els esperona i aplaudeix, poden mantenir-se a l'ofensiva i actuar cada vegada amb més audàcia és per les constants concessions als capitalistes i la renúncia a defensar

els drets de les i els oprimits del govern PSOE-Sumar.

Juntament amb la negativa a reconèixer el dret d'autodeterminació i la ja comentada permissivitat cap al sabotatge judicial de l'amnistia, el govern manté lleis escandalosament antidemocràtiques i reaccionàries com la llei mordassa o la d'estrangeria. Les seves polítiques econòmiques i socials cobreixen d'or els grans empresaris i especuladors del negoci immobiliari, agroalimentari i turístic, mentre les famílies obreres tenim cada vegada més problemes per arribar a final de mes i la precarietat laboral, els desnonaments, el deteriorament de la sanitat i educació pública, la pobresa i desigualtat, colpegen els nostres barris.

Aquest gir a la dreta continua en política exterior amb el més cínic sotmetiment a EUA i l'OTAN. Mentre Sánchez es presenta com el campió de la pau i deixa caure llàgrimes de cocodril pel poble palestí, el seu govern manté relacions i negocis amb el seu botxí, el règim sionista de Netanyahu, o finança i envia armes a aquest titella ultradretà als EUA que és Zelenski.

Construir una esquerra revolucionària

Illa serà un fidel executor d'aquestes mateixes polítiques a Catalunya. Si algú ho dubta que vegi la seva llista de consellers, trufada d'alcaldes i alcaldesses del PSC distingits per la seva aplicació pura i dura de les retallades i polítiques priva-

titzadores, i de representants directes de la burgesia catalana procedents de l'espai convergent com Sàmpel, Espadaler, etc.

L'estratègia de la burgesia espanyola de basar-se en el PSC i els pactes amb Junts i ERC per tancar el cicle polític obert per les crisis revolucionàries de l'octubre del 2017 i el 2019 no és nova. Després de fracassar en l'intent de sufocar el moviment de masses aplicant el 155 i la repressió, van optar per la mateixa tàctica que els va permetre desactivar l'ascens revolucionari dels anys 70 i imposar la monarquia i el règim del 78: la contrarevolució sota formes democràtiques, l'anomenada Transició.

Si llavors van necessitar els dirigents del PSOE i sobretot del PCE (a Catalunya el PSUC), ara per desactivar la lluita per la república catalana han recorregut als mateixos dirigents del procés. I, amb ells, per descomptat, els Comuns i la burocràcia sindical de CCOO i UGT.

L'aixecament de milions de joves i treballadors, i amplis sectors de les capes mitjanes que van girar massivament a l'esquerra a Catalunya, empeses per la crisi del sistema capitalista i l'opressió nacional, van obrir una crisi política amb elements obertament revolucionaris el 2017, després del referèndum i la vaga general del 3-O, i que va tenir un altre escaló decisiu el 2019 després de la sentència del Suprem. Això va sembrar el pànic no només en la burgesia espanyola i catalana, també en les burgesies europees. La con-

tinuïtat i l'extensió del moviment i els seus mètodes basats en l'acció directa representaven un perillós punt de referència revolucionari que calia eliminar.

Només comprènent això, i defensant una política d'independència de classe que vinculés la lluita per l'autodeterminació i alliberament nacional de Catalunya a un programa socialista era possible derrotar els plans capitalistes per descarrilar el moviment i desbordar la dreta i socialdemocràcia de Junts i ERC, arrebassant-los la direcció del moviment.

La república catalana que volem no pot estar liderada per la mateixa oligarquia a la qual combatem i que és responsable d'aquesta traïció. Una república dels treballadors i la gent jove, del poble, haurà de prendre el bou per les banyes, i expropiar els responsables de la crisi econòmica i social, començant per monopolis financers com Caixabank o Banc Sabadell, les elèctriques (Endesa, Naturgy, etc), Agbar, i seguint per la gran burgesia industrial. Els mateixos que des del minut u van sabotejar la independència anunciant que s'emportaven les seves inversions de Catalunya si el resultat del referèndum de l'1-O s'aplicava!

Avui més que mai l'únic camí per derrotar el règim del 78 i conquerir una república catalana socialista és construir una esquerra revolucionària armada amb el programa del comunisme. És el moment de fer el pas: organitza't amb nosaltres per fer-la realitat!

*Cataluña entierra su revolución. (<https://bit.ly/3Z84rOn>)

NOVETAT!

El Gran Juego

Memorias del espía al que Hitler no pudo silenciar
LEOPOLD TREPPER

La Fundació F. Engels presenta una edició revisada i molt cuidada de l'autobiografia de Leopold Trepper, l'organitzador de l'Orquestra Roja, la xarxa d'espionatge soviètica que té un paper clau en la lluita contra el feixisme dins l'Alemanya nazi i l'Europa ocupada.

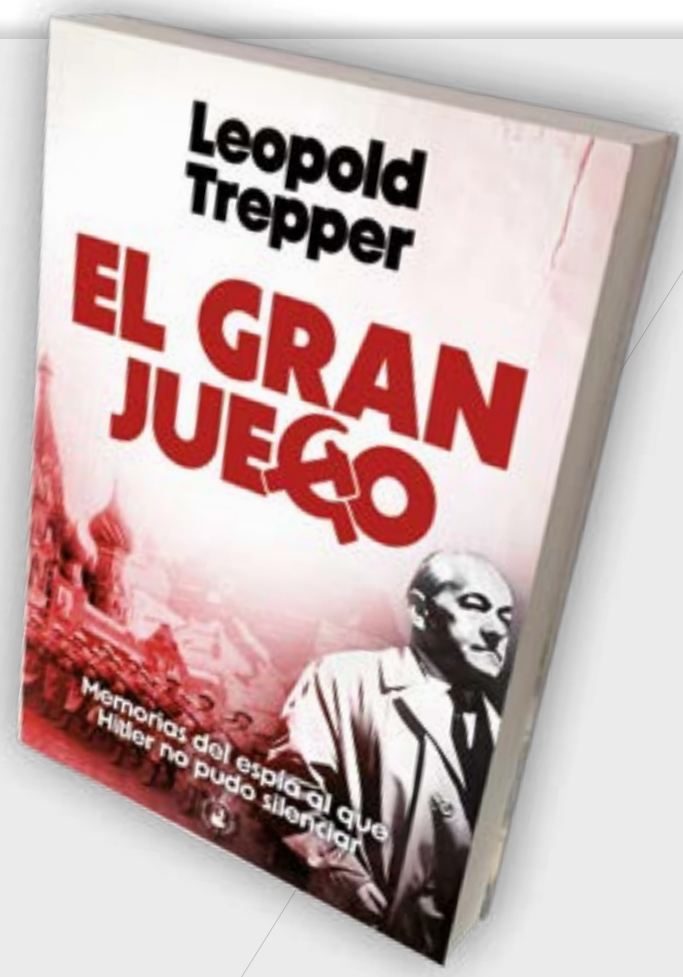
Jueu d'origen polonès, Trepper descriu els seus primers anys de lluita com a organitzador dels joves i treballadors que combatien l'antisemitisme a Europa. Emigra a Palestina i constata el caràcter racista i colonial

del moviment sionista. Es dedicà en cos i ànima a la construcció del Partit Comunista de Palestina, que defensant la unitat en la lluita pel socialisme de les i els oprimits palestins i jueus contra la burgesia sionista, l'imperialisme i les oligarquies àrabs.

Perseguit per l'imperialisme britànic, s'exilia primer a França i després a l'URSS, on continua la seva militància revolucionària. Moltes parts del llibre posen la pell de gallina, especialment quan descriu l'heroisme de les

lluitadores i lluitadors que van formar part de l'Orquestra Roja.

En les seves memòries, Trepper també denuncia el brutal empresonament que van patir centenars de milers de militants comunistes per part del règim d'Stalin. Una persecució que no va impedir que mantingués fins al final les seves conviccions comunistes. Una obra imprescindible i que constitueix un dels exemples més emocionants de què significa la lluita revolucionària.

27S Jornada de lluita contra el genocidi sionista a Gaza

Ja n'hi ha prou de complicitat amb la barbàrie. L'imperialisme occidental és responsable!

Sindicat d'estudiants
Esquerra Revolucionària

El genocidi sionista contra el poble palestí, i la continuació de la massacre a Cisjordània, segueix sense treva. Segons un informe de The Lancet, si comptem totes les morts, incloent-hi les que han provocat les 70.000 tones de bombes llançades, i les causades per la destrucció del sistema sanitari i la fam salvatge planificada des del Govern ultradretà de Tel Aviv, les víctimes ascendirien a 186.000 persones, gairebé el 10% de la població.

Però aquest genocidi mai no hauria sigut possible sense el suport econòmic i militar i diplomàtic del Govern dels EUA, de Biden i de la seva successora Kamala Harris, que fa unes setmanes va aprovar un nou paquet d'ajuda de 18.000 milions de dòlars en armament, que se suma als 30.000 milions aportats des que va començar el genocidi.

Tampoc sense el suport de la UE, principal soci comercial d'Israel, que continua fent lucratiu negoci amb l'Estat sionista i enviant ajuda militar decisiva. I el Govern espanyol de Pedro Sánchez i els seus socis de Sumar, que més enllà dels discursos hipòcrites, continuen mantenint relacions econòmiques, militars i diplomàtiques amb Netanyahu. Una forma evident de proporcionar oxigen a un rè-

gim que comet atrocitats cada vegada més semblants a les del nazisme.

Davant la barbàrie sionista, milions de treballadors i treballadores, de joves i estudiants, no hem deixat d'ocupar els carrers a les ciutats arreu del món... Només un moviment així, des de baix, que impulsi la solidaritat internacionalista amb vagues obreres, bloquejos i boicots, assenyalant la complicitat de les potències occidentals, podrà evitar que la massacre i la neteja ètnica s'ampliïn. No confiïm en aquests governs i aquesta diplomàcia internacional podrida que són còmplices per a benefici dels capitalistes israelians, dels seus aliats imperialistes i de la indústria de l'armament!

Des del Sindicat d'Estudiants i Esquerra Revolucionària cridem a tots els i les estudiants i al moviment obrer a participar activament en la jornada de lluita, aturades i manifestacions convocada a tot l'Estat espanyol el 27 de setembre. Hem d'omplir de nou els carrers exigint la ruptura immediata de qualsevol relació amb l'Estat genocida d'Israel.

- Organitza assemblees i Comitès de Solidaritat amb el poble palestí al teu Institut, Universitat i centre de treball.
- Organitza piquets i taules informatives al teu barri.
- Participa en les manifestacions i concentracions.

**Solidaritat amb la lluita del poble palestí!
Fora el sionisme assassí!**

•
Palestina vencerà des del riu fins al mar

•
Participa amb nosaltres en aquesta batalla decisiva per la humanitat

Contacta amb nosaltres i suma't a les activitats, aturades i mobilitzacions del 27S

